

PICTURA ÎN EPOCA TERORISMULUI

'sau un fel de text despre TARA

cu o aluzie la lordul Lawrence al Arabiei, T.E. Lawrence: Toți oamenii visează: dar nu la fel. Cei care visează noaptea în ascunzișul prăfuit al minții se trezesc gândind că totul a fost frivolitate: dar cei ce visează cu ochii deschiși sunt oameni periculoși, pentru că ei își pot trăi visele, făcându-le astfel posibile.

Agresiv ajutate de tensiune și ipocrizie, temele pentru pictura radicală de astăzi pot fi foarte ușor agresiunile militare fasciste, expansionismul colonialist armat, crimele, persecuțiile, asasinatele, distrugerile, devastările de orice tip și de orice fel.

Totalitarismul secular și totalitarismul religios, fiecare, singur cu puterea, au impus împreună proiecte ale aroganței și obsesiei. Și au deschis teoriile jocului terorist. O lume sufocantă, cumplită... un drum, un adevăr, un lider.

O lume în care cuvinte ca 'wall' și 'web' produc anxietate publică, o lume în care unii fac rachete spațiale, iar alții se ascund în peșteri, o astfel de lume aduce 'sentințe de film': lumea care are ziduri trebuie păzită de oameni care au arme...și pictorii văd astăzi multe filme...

Cine este Nixon, anticomunistul care a făcut pace cu China comunistă, cine este Sharon, cine este Arafat, sunt Colin Powell și Tony Blair democrați de facto, sunt întrebări care își pierd ușor conținutul...

Singura linie morală împotriva intoleranței și pentru justiția absolută este grila... ce este America, ce a făcut America...

Ultimul episod al oboselii prin implicare face ca pictura să nu mai fie doar culoare pe pânză. Pictura devine o imagine, un obiect, o ideologie. Pictura scăpată de sub control estetic recurge la un limbaj absolut critic pentru aroganță, pentru falsa naivitate, pentru trivialitățile brute, pentru clișeele noii subiectivități.

Implicat politic în imagine, agresiv, curios, senzitiv, fără responsabilitate / în sensul că nu-și ia responsabilitatea motivului sau a ideologiei / TARA reacționează. Iar reacția a fost întotdeauna o modalitate de a interesa și de a fi interesat. Democrație și fantezie 'instant'.

Prin gesturi 'non-artistice', radicale și de underground, TARA a implementat sistematic o campanie de eclectism și iregularități stilistice, reușind de fiecare dată să distrugă consensul. Produce astfel ușor un tip de 'bad art' asociată curajului artistic și un tip de ironie, care face irelevant orice program conceptual, sofisticat și calculat. Felul cum își ortografiază numele și textele din aproape orice lucrare indică nu numai tipul de emoție care urmează să fie evocată, ci și tipul de poziționare care urmează să aibă loc. Model periculos pentru realitatea pe care nu o vedem și nu o putem descrie.

Bizară, pentru acest 'ugly' realism a lui TARA, este un anumit tip de emoție care reține și exorcizează, un anumit tip de emoție asociată mereu portretelor de femei, portretelor unor femei. Femeile sunt singurele care au puterea și puritatea și abilitatea să se opună violentului vacarm politic, harababurii ideologice, extremismului inerent și infinit. Aceasta inserție care obscurizează 'codul roșu' nu este o slăbiciune a lui TARA, ci este o slăbiciune a sistemului.

Numai contează dacă subiectul este construit din abstracțiuni ideologice ori din aparențe abstracte. TARA pare neinteresat de lumea aparențelor și de lumea care substituie aparențele în lumea ideilor. TARA pare preocupat de cum arată lucrurile în realitate, pare preocupat de cum aceste lucruri pot exprima idei.

Și arta lui nu poate să facă altceva decât să urmeze același curs în relație cu legile artei.